Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Nicula Rodica)
Dosarul nr. 3r-795/25
2-25044600-02-3r-29122025

D E C I Z I E

19 februarie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de S.R.L. „Miaco - Lux" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 decembrie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Miaco - Lux" privind suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Miaco - Lux" împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, cu privire la anularea procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025 și a deciziei nr. 8 din 5 martie 2025, emisă Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 3 aprilie 2025, S.R.L. „Miaco - Lux" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, solicitând:

1) anularea procesului-verbal de control nr. PVANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025;

2) anularea deciziei Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 8 din 5 martie 2025 privind respingerea cererii prealabile.

La 17 noiembrie 2025, S.R.L. „Miaco - Lux" a depus cerere prin care a solicitat suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PVANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

În motivarea cererii de suspendare, partea reclamantă a invocat că procesul-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025, întocmit în contextul unui control inițiat și desfășurat cu nereguli evidente de procedură și comportament profesional, a generat situații tensionate și conflictuale la întreprinderea reclamantului. Ulterior acestui act, aceeași agentă constatatoare a emis procesul-verbal de contravenție seria ANS01 nr. 008378 din 7 octombrie 2025, în care apare un martor necunoscut societății, Mînza Tudor Dumitru, persoană care nu a fost prezentă la control și a cărei

includere ridică suspiciuni rezonabile asupra autenticității și corectitudinii actelor întocmite de ANSA. Aceste circumstanțe repetate demonstrează existența unui pattern procedural defectuos și afectează seriozitatea prezumției de legalitate a procesului-verbal din 23 ianuarie 2025.

Partea reclamantă a afirmat că menținerea efectelor actului produce prejudicii continue și anume afectează reputația și activitatea întreprinderii, generează proceduri contravenționale paralele, creează riscul de sancțiuni suplimentare și afectează relațiile cu operatorii, clienții și furnizorii. Aceste prejudicii sunt imediate și greu reversibile.

Partea reclamantă a menționat că există dubii serioase privind legalitatea actului, întrucât controlul a fost desfășurat în condiții conflictuale, generate de comportamentul inspectorilor, nu au fost respectate standardele de etică, obiectivitate și profesionalism, procedura a fost viciată încă de la inițierea controlului, ulterior, agentul constatator a indicat un martor fictiv într-un alt proces-verbal, ceea ce pune sub semnul întrebării integritatea procedurilor întocmite de aceeași persoană.

Partea reclamantă a susținut că scopul suspendării este de a evita situația în care actul continuă să producă efecte, iar reclamantul, chiar dacă va câștiga în instanță, nu va mai putea înlătura consecințele produse între timp.

În materie de drept, S.R.L. „Miaco - Lux” și-a întemeiat cererea de suspendare a executării actului administrativ individual contestat pe prevederile art. 211–215 din Codul administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 decembrie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Miaco - Lux” privind suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția instanței de fond, la 15 decembrie 2025, S.R.L. „Miaco - Lux”, reprezentată de administratorul Nichita Serghei, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 decembrie 2025, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea depusă de S.R.L. „Miaco - Lux” privind suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că instanța a cerut ca reclamantul să dovedească în mod complet ilegalitatea actului administrativ, ceea ce contravine art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, totodată instanța a ignorat contradicțiile evidente din actele ANSA; neconcordanțele de procedură deja aduse la dosar; faptul că însuşi agentul constatator a fost implicat în redactarea unui proces-verbal ulterior cu martor fictiv, ceea ce generează suspiciuni obiective asupra integrității actelor administrative. Aceste elemente constituie exact tipul de suspiciuni serioase ce justifică suspendarea. Instanța nu a analizat niciunul dintre aceste argumente, rezumând cererea ca, neîntemeiată, fără motivare reală.

Partea recurentă a subliniat că instanța a minimalizat prejudiciile, motivând abstract cu ,,siguranța alimentară”, fără a analiza situația concretă a reclamantului. Procesul-verbal contestat generează proceduri contravenționale paralele, produce afectarea

imaginii şi a relațiilor comerciale, creează riscul unor sancțiuni repetitive aplicate în cascadă pe baza unui act viciat, produce efecte înainte ca instanța să verifice legalitatea lui. Toate acestea sunt prejudicii eminente, grave şi ireversibile, care întrunesc criteriul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ. Instanţa a evitat deliberat această analiză şi a substituit testul prevăzut de lege cu o frază generală despre „interesul public”.

Partea recurentă a notat că instanța a încălcat obligația de motivare, încheierea este formală și nelegală, nu analizează argumentele reclamantului, nu analizează probele prezentate, nu examinează dubiile de legalitate semnalate, nu efectuează testul proporționalității și se limitează la formule generale goale, neadaptate cauzei. Astfel, instanța nu a exercitat un control judecătoresc real asupra actului administrativ.

Partea recurentă a susținut că instanța a invocat prezumția de legalitate a actului administrativ ca argument împotriva suspendării, ceea ce consideră că este greşit, legea prevede tocmai invers, prezumția este relativă, iar suspendarea există tocmai pentru situațiile în care această prezumție este zdruncinată. Prin urmare, soluția instanței transformă prezumția relativă într-una absolută, goleşte de conținut instituția suspendării, contravine expres art. 211-215 din Codul administrativ.

În final, partea recurentă a conchis că instanța a ignorat principiile fundamentale ale contenciosului administrativ iar prin respingerea suspendării fără analiză reală, instanța a plasat contribuabilul într-o poziție de dezechilibru grav în raport cu administrația publică.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 20 ianuarie 2026, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de S.R.L. „Miaco - Lux”.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 29 decembrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 241 din Codul administrativ, „*(1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (2) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar constată că încheierea atacată a fost emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani la 1 decembrie 2025. Aceasta a fost contestată cu recurs la 15 decembrie 2025, prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de S.R.L. „Miaco - Lux", ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de S.R.L. „Miaco - Lux", motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele cauzei rezultă că la 3 aprilie 2025, S.R.L. „Miaco - Lux" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, solicitând:

1) anularea procesului-verbal de control nr. PVANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025;

2) anularea deciziei Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr.8 din 5 martie 2025 privind respingerea cererii prealabile.

La 17 noiembrie 2025, S.R.L. „Miaco - Lux” a depus cerere prin care a solicitat suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PVANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 decembrie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Miaco - Lux” privind suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*”.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative constituie o garanție a asigurării legalității, care intervine doar în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce presupune că actul era deja în vigoare), fie amânarea temporară a producerii acestora.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

În speță, Completul judiciar reține că prin procesul-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025 întocmit de inspectorii Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, a fost consemnată desfășurarea unui control planificat la S.R.L. „Miaco-Lux”, în temeiul Ordinului ANSA nr. 666 din 19 noiembrie 2024 și al delegației de control nr. DL-ANSA-2025-00270 din 20 ianuarie 2025.

Potrivit procesul-verbal de control, inspectorii s-au prezentat la fața locului, au prezentat legitimațiile de serviciu și delegația de control administratorului societății, Nichita Serghei, însă acesta ar fi refuzat semnarea delegației și permiterea efectuării controlului, invocând nedorința de a divulga informații privind activitatea și procesul tehnologic al întreprinderii, precum și faptul că nu ar fi activat în acea zi.

În procesul-verbal s-a consemnat că, în contextul refuzului de a permite efectuarea controlului, inspectorii au solicitat intervenția poliției, fiind întocmite acte suplimentare la fața locului.

În procesul-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025 a fost indicat încălcarea prevederilor art. 23 și art. 26 din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat, fiind constată comiterea contravenției prevăzută la art. 349 din Codul contravențional - împiedicarea activității legitime a funcționarului public.

Totodată, la secțiunea recomandări a fost menționat termenul acordat pentru înlăturarea încălcărilor constatate, fiind fixată data de 22 aprilie 2025 pentru conformare și aplicarea sancțiunilor în conformitate cu Codul contravențional (f.d. 40 – 41, vol. I).

După cum rezultă din cererea de recurs, în prezenta speță, S.R.L. „Miaco-Lux” solicită suspendarea executării procesul-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

Analizând materialele cauzei în coroborare cu cadrul legal menționat anterior și cu argumentele invocate de recurent în susținerea solicitării privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, Completul de contencios administrativ conchide că instanța de fond a procedat corect respingând cererea de suspendare a executării procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025. În speță, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului contestat nu au fost demonstrate și nici probate în mod obiectiv și convingător, întrucât sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - ***existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil***, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, referitor la argumentul S.R.L. „Miaco-Lux" potrivit căruia ar exista suspiciuni serioase privind legalitatea procesului-verbal de control din 23 ianuarie 2025, determinate de pretinse nereguli procedurale la inițierea și desfășurarea controlului, precum și de faptul că ulterior același agent constatator ar fi indicat un martor fictiv într-un alt proces-verbal contravențional, Completul judiciar reține că susținerile recurentului vizează, în esență, aspecte ce țin de temeinicia și legalitatea de fond a actului administrativ contestat, care urmează a fi analizate în cadrul examinării acțiunii. Simpla invocare a unor presupuse abateri procedurale, fără prezentarea unor probe concludente care să evidențieze, cel puțin la nivel de aparență, încălcări evidente și grave ale normelor imperative aplicabile, nu este de natură să răstoarne prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ individual. O examinare obiectivă și echitabilă sub acest aspect poate fi realizată doar în cadrul judecării fondului cauzei, prin administrarea completă a probatoriului, ceea ce nu este posibil în procedura incidentală a suspendării executării actului administrativ.

În speță, recurentul s-a limitat la formularea unor aprecieri generale privind ilegalitatea procesului –verbal contestat și la invocarea unor circumstanțe aferente unui alt act, distinct și ulterior, fără a demonstra în ce măsură aceste elemente afectează, în mod direct și nemijlocit, legalitatea procesului-verbal de control din 23 ianuarie 2025.

Totodată, cu referire la argumentul recurentului privind pretinsa lipsă de motivare a actului administrativ contestat, Completul judiciar apreciază că acest argument este neîntemeiat. Examinând în mod sumar conținutul actului administrativ, fără a intra în analiza fondului cauzei, instanța de recurs constată că autoritatea emitentă a indicat în mod explicit temeiurile de drept, respectiv dispozițiile legale aplicabile situației de fapt, precum și temeiurile de fapt care au stat la baza adoptării actului. Mai mult, simpla afirmație că actul nu este motivat nu constituie, de una singură, o „suspiciune serioasă și rezonabilă" în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

În plus, susținerile recurentului referitoare la pretinsele abuzuri de putere, erori de apreciere ale autorității emitente vizează aspecte ce țin de fondul raportului juridic dedus judecății. Acestea presupun o analiză aprofundată a circumstanțelor de fapt, administrarea de probe și desfășurarea unor dezbateri contradictorii între părți, neputând fi examinate în cadrul procedurii incidente privind suspendarea executării actului administrativ. Prin natura sa, cererea de suspendare are un caracter provizoriu și sumar, limitat la verificarea existenței indiciilor de ilegalitate și a riscului de producere a unor consecințe grave și ireparabile. Prin urmare, invocarea unor presupuse abuzuri sau neconcordanțe de fond

depășește obiectul acestei proceduri și nu poate constitui temei suficient pentru admiterea cererii de suspendare.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs constată că, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, nu au fost identificate suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025. Argumentele invocate de recurent referitoare la pretinsa nelegalitate nu vizează ilegalitatea acestui act în ansamblu, ci se circumscriu exclusiv efectelor actului administrativ care fac obiectul litigiului, fiind determinate de particularitățile situației reclamantului, astfel cum rezultă din constatările anterioare. Aceste critici privesc fondul cauzei și urmează a fi analizate în detaliu în cadrul judecării pe fond, cu administrarea completă a probatoriului.

Pe cale de consecință, Completul specializat reține că prima instanță a procedat corect atunci când nu a reținut ca temei pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ. Astfel, instanța de fond a constatat în mod judicios că, în prezenta speță, în limitele specifice examinării unei cereri de suspendare, nu au fost identificate elemente obiective care să confirme existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025.

În ceea ce privește al doilea temei prevăzut de lege - ***existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil***, instanța de control judiciar reține că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că instanța de fond a concluzionat corect că, în prezentul litigiu, nu este incident nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Aceasta, deoarece existența unui asemenea pericol nu a fost argumentată și nici probată în mod suficient, obiectiv și convingător. Mai exact, la momentul formulării cererii de suspendare, reclamantul nu a indicat concret care ar fi acțiunile sau consecințele ce, în lipsa suspendării executării actelor contestate, i-ar putea cauza daune ireparabile, nesusținându-și afirmațiile cu probe ori argumente pertinente, obiective și convingătoare.

Completul judiciar atestă că, recurentul se limitează la formularea unor ipoteze generale, fără a administra probe care să demonstreze existența unei pagube iminente, cu caracter material, greu sau imposibil de înlăturat ulterior, în ipoteza în care procesul-

verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025 ar fi anulat pe fond. Or, o astfel de susținere ipotetică nu se circumscrie caracterului de excepție al instituției suspendării executării actului administrativ, așa cum este configurată de legiuitor prin art. 214 din Codul administrativ, care presupune existența unor împrejurări concrete și obiective, de natură să justifice derogarea de la regula executării de îndată a actului administrativ.

Completul de judecată apreciază drept neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia menținerea efectelor procesului-verbal de control ar genera prejudicii constând în afectarea reputației societății, deteriorarea relațiilor comerciale și riscul aplicării unor sancțiuni ulterioare, întrucât asemenea susțineri au un caracter generic și nu sunt susținute prin dovezi concrete. Pentru a fi reținută existența unui prejudiciu ireparabil, nu este suficientă invocarea unei stări de incertitudine sau a unor consecințe eventuale, ci se impune demonstrarea unui risc real, actual și previzibil, care să decurgă direct din executarea actului administrativ contestat și care să nu poată fi înlăturat prin admiterea acțiunii în anulare și prin repararea eventualului prejudiciu pe căile legale.

În speță, procesul-verbal de control contestat are natura unui act constatator, prin care s-au reținut anumite încălcări și s-a stabilit un termen de conformare, fără a rezulta din cuprinsul acestuia dispunerea unor măsuri imediate de sistare a activității sau alte măsuri restrictive apte, prin ele însele, să producă un prejudiciu grav și ireversibil. De asemenea, afectarea imaginii sau a relațiilor comerciale, invocată de recurent, nu a fost probată prin înscrisuri sau alte mijloace de probă din care să rezulte existența unei pierderi concrete, cuantificabile sau a unei imposibilități obiective de continuare a activității economice. În lipsa unor asemenea elemente, instanța nu poate reține existența unui pericol iminent și real, ci doar a unor eventualități ipotetice.

Completul judiciar mai reține că măsura suspendării nu poate fi transformată într-un mijloc de amânare a executării actelor administrative, ci are ca scop exclusiv prevenirea unor prejudicii ireparabile, ceea ce nu este cazul în speță.

Pe cale de consecință, Completul de judecată atestă că prima instanță a stabilit corect că, în speță, nu sunt întrunite condițiile pentru suspendarea executării procesului-verbal de control nr. PV-ANSA-2025-00628 din 23 ianuarie 2025, respectiv existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ și/sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, cu referire la critica privind motivarea soluției pronunțate de prima instanță, contrar susținerilor recurentului, încheierea atacată cuprinde o motivare efectivă, suficientă și coerentă. Instanța de fond a identificat cadrul normativ incident și l-a aplicat situației de fapt, reținând în mod judicios că nu au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ. Simplul dezacord al recurentului cu concluziile primei instanțe nu echivalează cu lipsa motivării și nu transformă motivarea într-una aparentă, în absența indicării unor omisiuni esențiale de analiză ori a unor contradicții interne ale încheierii.

Reieșind din cele expuse mai sus și ținând cont de faptul că soluția adoptată de instanța de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de S.R.L. „Miaco -

Lux”, reprezentată de administratorul Nichita Serghei, au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat, motiv pentru care acesta urmează a fi respins, menținându-se integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 decembrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de S.R.L. „Miaco - Lux”.
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 decembrie 2025.
Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae